

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

2025-08-12

Dane nadawcy

Dane adresata

KANCELARIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
00-902 WARSZAWA
WARSZAWA
UL. WIEJSKA 10
Województwo: MAZOWIECKIE
Powiat: Warszawa
Gmina: Śródmieście (dzielnica)

WNIOSEK

Petycja

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), zwracam się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z prośbą o skorzystanie z kompetencji wynikającej z art. 118 ust. 1 Konstytucji RP i wniesienie do Sejmu RP projektu ustawy nowelizującej art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. z 2025 r. poz. 532, ze zm.).

Załączniki:

1.

[Petycja Prezydent RP.pdf](#) - Petycja

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu. Data złożenia podpisu:
2025-08-12T06:03:12.671+02:00

Podpis elektroniczny

Streszczenie Petycji

Petycja dotyczy zmiany art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie osób i mienia w celu zastąpienia mechanizmu obligatoryjnego skreślenia z listy kwalifikowanych pracowników ochrony mechanizmem czasowego zawieszenia uprawnień, stosowanego wyłącznie w uzasadnionych przypadkach, z przywróceniem wpisu po uniewinnieniu lub umorzeniu postępowania z mocą wsteczną. Zmiana ma na celu zapewnienie zgodności przepisu z konstytucyjną zasadą domniemania niewinności (art. 42 ust. 3 Konstytucji RP) i zasadą proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP), przy jednoczesnym utrzymaniu bezpieczeństwa publicznego.

Propozycja wprowadza:

- 1) Zawieszenie uprawnień zamiast obligatoryjnego skreślenia – z oceną ryzyka na podstawie postanowienia o przedstawieniu zarzutów popartego materiałem dowodowym.
- 2) Obowiązek przeglądu zasadności zawieszenia co 3 miesiące.
- 3) Przywrócenie wpisu z mocą wsteczną w razie uniewinnienia lub umorzenia.
- 4) Odszkodowanie na zasadach Kodeksu cywilnego z odpowiedzialnością Skarbu Państwa (z możliwością modyfikacji zapisów w toku prac legislacyjnych).
- 5) Możliwość działania retroaktywnego w stosunku do spraw w toku.
- 6) Uwzględnienie porównań do rozwiązań w innych zawodach i krajach UE.

Petycja

Szanowny Panie Prezydencie

Memorandum w sprawie zmiany art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie osób i mienia.

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), zwracam się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z prośbą o skorzystanie z kompetencji wynikającej z art. 118 ust. 1 Konstytucji RP i wniesienie do Sejmu RP projektu ustawy nowelizującej art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. z 2025 r. poz. 532, ze zm.).

I. Dane wnioskodawcy i interes publiczny sprawy

Od blisko 20 lat jestem związany z branżą ochrony – pracowałem w branży w trakcie studiów a następnie przez lata koordynowałem pracę pracowników ochrony. Posiadam wpis na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej oraz dopuszczenie do posiadania broni. Obecnie pracuję w jednej z największych międzynarodowych firm zajmujących się bezpieczeństwem i ochroną. Chociaż od wielu lat na stanowiskach menadżerskich a obecnie w obszarze szkoleń i rozwoju to bliskie pozostają mi problemy tej bardzo licznej grupy społecznej (blisko 100tys. pracowników wpisanych na listę KPOF). W związku z tym, że z wykształcenia jestem prawnikiem, problematyka branży ochrony, w tym konstytucyjne gwarancje praw osób wykonujących ten zawód, są mi znane zarówno z praktyki, jak i z badań naukowych – w trakcie przygotowywania rozprawy doktorskiej, zgłębiałem ten problem w artykule pt. „Konstytucyjna zasada domniemania niewinności w odniesieniu do art. 29 ust. 6 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia”, (opublikowanym w monografii: Prawo polskie i międzynarodowe, wyd. Archegraph 2022 r., ISBN: 978-83-67074-80-3).

Powołując do istnienia zawód kwalifikowanego pracownika ochrony ustawodawca miał na celu ułatwienie dostępu do profesji pracownika ochrony z uprawnieniami, określonymi w ustawie. Musiało się to wiązać ze zmianami przepisów ustawy o ochronie osób i mienia, do których zarówno branża, jak i pracownicy byli przyzwyczajeni od wielu lat. Jak się okazało, z perspektywy czasu, nie wszystkie rozwiązania zawarte w ustawie deregulującej okazały

się trafne. Ustawodawca bowiem, mając zdecydowanie mniejszy wpływ na proces uzyskiwania uprawnień przez pracowników ochrony – w związku z przeniesieniem szkolenia wraz z egzaminowaniem do podmiotów oświatowych realizujących zadania w zakresie kształcenia ustawicznego, określonych w przepisie art. 117 ust. 2 ustawy – Prawo oświatowe – zastosował szereg rozwiązań mających na celu zwiększenie kontroli organów państwa. Szczególnie istotną zmianę stanowi wprowadzenie art. 29 ust. 6 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia, który stanowi, że pracownika ochrony skreśla się z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej w przypadku, gdy został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego lub wszczęto w stosunku do niego postępowanie karne o takie przestępstwo.

Porównując istotę zmian należy wskazać na przepis art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia sprzed deregulacji, który stanowi, że Komendant Wojewódzki Policji, w przypadku powzięcia wiadomości o wszczęciu postępowania karnego przeciwko pracownikowi ochrony o przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu i mieniu, zawiesza prawa wynikające z licencji, do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie.

Z brzmienia wskazanego przepisu art. 29 ust. 6 pkt 1 wynika, iż ustawodawca z góry ustalił, za przesłankę skreślenia z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej skazanie pracownika ochrony za popełnienie przestępstwa umyślnego lub wszczęcie w stosunku do niego postępowania karnego o takie przestępstwo. A zatem do oceny, czy w danej sprawie istnieje przesłanka do skreślenia osoby z listy kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej wystarczy ustalenie przez organ Policji, iż zostało przeciwko niej wszczęte postępowanie karne o popełnienie przestępstwa umyślnego.

Kwalifikowani pracownicy ochrony ze względu na charakter wykonywanej pracy, który często wymaga od nich podejmowania trudnych decyzji, narażeni są na interakcje, nierzadko ze strony osób wykazujących tendencje autodestrukcyjne i skłonnych do agresji, co w następstwie prowadzić może do konfliktów. Nie generalizując, są znane i udokumentowane przypadki, w których osobą pokrzywdzoną w danej sprawie jest pracownik ochrony, nawet po oczyszczeniu z zarzutów. W powyższej kwestii do ustawodawcy zwracały się środowiska branżowe takie jak: Polska Izba Ochrony, Polski Związek Pracodawców Ochrona, a także kierowane były zapytania przez posłów na Sejm RP. Przesłanka niekaralności w zawodzie pracownika ochrony nie budzi wątpliwości. Jednak pozbawienie pracownika niejako prawa wykonywania zawodu z przyczyn często od niego niezależnych powinno budzić wątpliwości.

II. Teza i zadanie

Obowiązujący art. 29 ust. 6 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia nakazuje Komendantowi Wojewódzkiemu Policji obligatoryjne skreślenie z listy kwalifikowanych pracowników ochrony osoby, wobec której wszczęto postępowanie karne o przestępstwo umyślne – niezależnie od okoliczności sprawy. Przepis ten narusza konstytucyjną zasadę domniemania niewinności (art. 42 ust. 3 Konstytucji RP) i zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP), a jego skutkiem jest praktyczne wykluczenie zawodowe często osób niewinnych. Wnoszę o przygotowanie przez Pana Prezydenta projektu ustawy, który:

- (1) w miejsce automatycznego skreślenia wprowadzi mechanizm czasowego, indywidualnie uzasadnianego zawieszenia uprawnień, oraz
- (2) powiąże definitywne skreślenie z listy wyłącznie z prawomocnym wyrokiem skazującym, a także
- (3) przewidzi tryb niezwłocznego przywrócenia uprawnień po uniewinnieniu oraz podstawę dochodzenia odszkodowania.

III. Stan prawny – przed i po „ustawie deregulującej” z 2013 r.

Przed 2013 r. ustawa przewidywała licencje I i II stopnia, a w razie wszczęcia postępowania karnego o przestępstwa z określonego katalogu – zawieszenie praw wynikających z licencji do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia (art. 32 ust. 1 – stan sprzed nowelizacji). „Ustawa deregulująca” z 13 czerwca 2013 r. zastąpiła licencje wpisem na listę kwalifikowanych pracowników ochrony i wprowadziła obecny art. 29 ust. 6 pkt 1, przewidujący obligatoryjne skreślenie z listy w razie wszczęcia postępowania o przestępstwo umyślne. Zmiana ta, choć miała uprościć dostęp do zawodu, w praktyce radykalnie zaostrzyła skutki procesowe dla pracowników – już na etapie podejrzenia, bez wyroku sądu i bez „luzu decyzyjnego” po stronie organu Policji. Fragment orzeczenia WSA:

„Z powyższego faktu związania organów wynika w dalszej perspektywie, że w toku postępowania nie badają one żadnych innych okoliczności czy przesłanek, jak tylko wskazane w tym przepisie. Organy Policji muszą zatem jedynie ustalić, czy w stosunku do pracownika ochrony toczy się postępowanie karne o popełnienie przestępstwa umyślnego lub czy został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa umyślnego, przy czym są to dwie rozłączne przesłanki. Ustalenie ziszczenia się którejs z nich zawsze i bezwarunkowo obliuguje Komendanta Wojewódzkiego Policji do wydania decyzji administracyjnej o określonej w tym przepisie treści.”

IV. Standard konstytucyjny – wyrok TK z 17 grudnia 2003 r., sygn. SK 15/02

Trybunał Konstytucyjny, rozpoznając skargę na wcześniejszy mechanizm zawieszenia, wskazał m.in., że:

„Konstytucyjna zasada domniemania niewinności nie może być rozumiana w taki sposób, który wykluczałby wiązanie z samym faktem toczącego się postępowania karnego jakichkolwiek konsekwencji prawnych (...). Dopuszczalność takich konsekwencji powinna być ‘ważona’ w płaszczyźnie zasady proporcjonalności”.

Jednocześnie TK zauważył, że w szczególnych sytuacjach „ustawodawca powinien rozważyć celowość wprowadzenia podstawy dla przynajmniej częściowej kompensacji poniesionego uszczerbku majątkowego”, gdy dolegliwości wykraczają poza zwykłe następstwa toczącego się postępowania (pkt 7 uzasadnienia).

V. Wystąpienie Rzecznika Praw Obywatelskich

Przykład praktyczny. Nieproporcjonalność skutków Rzecznik Praw Obywatelskich (Adam Bodnar) w wystąpieniu do MSWiA (WZF.7040.5.2016) opisał sytuację, w której samo wszczęcie postępowania o występki z art. 190 k.k. (groźba karalna) wobec pracownika ochrony, w realiach konfliktu na lotnisku z „dzikimi” przewoźnikami, skutkowało obligatoryjnym skreśleniem z listy i utratą pracy. RPO pisał m.in.:

„Samo wszczęcie postępowania karnego o przestępstwo umyślne wobec kwalifikowanego pracownika ochrony, nakłada na właściwy organ Policji obowiązek skreślenia go z listy (...). Rezultatem utraty uprawnień – koniecznych do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku – może być zwolnienie z pracy. Nawet po umorzeniu postępowania karnego lub uniewinnieniu, skarżący nie może odzyskać utraconych uprawnień automatycznie (...). Tymczasem zwolnienie z pracy może okazać się nieodwracalne.”

VI. Opinia Rady Legislacyjnej z 13 marca 2020 r. (dr hab. P. Szymańca, RL-033-8/20)

Rada Legislacyjna wskazała, że obecne brzmienie art. 29 ust. 6 i 7 budzi wątpliwości w zakresie skutków prawnych związanych ze wszczęciem postępowania, gdyż „obligatoryjne skreślenie (...) w przypadku wszczęcia (...) jest bardzo daleko idącą konsekwencją prawną”, a właściwym kierunkiem jest wprowadzenie instytucji zawieszenia prawa wykonywania zawodu na wzór rozwiązań funkcjonujących w ustawach korporacyjnych np. ustawie o Izbach Lekarskich art. 77 ust. 1 oraz w ustawie o Policji art. 39 ust. 1-3.

VII. Interpelacje poselskie i stanowisko MSWiA – potrzeba korekty

W odpowiedziach na interpelacje z 2014 r. i decyzji o odmowie podjęcia działań wskazywano m.in. na „rangę zawodu” i uprawnienia do użycia środków przymusu bezpośredniego, porównując kwalifikowanych pracowników ochrony do funkcjonariuszy służb państwowych. Tymczasem – jak wykazałem w artykule – kwalifikowany pracownik ochrony nie ma z mocy samego wpisu na listę kwalifikowanych pracowników ochrony dostępu do broni; dopuszczenie do posiadania broni wymaga odrębnego egzaminu i wydania decyzji przez właściwy WPA KWP.

Ustawodawca rozdzielił wpis od dopuszczenia do broni – rozdzielić należy więc również tryb cofania uprawnień, zastępując automatyczne „skreślenie” czasowym „zawieszeniem” i indywidualną oceną ryzyka.

VIII. Skala zjawiska i skutki społeczne

Według danych KGP (Biuro Prewencji) liczba osób wpisanych na listę kwalifikowanych pracowników ochrony sięgała blisko 100 tysięcy (stan na 2020 r.).

Każde wszczęcie postępowania karnego o przestępstwo umyślne (także prywatnoskargowe) uruchamia mechanizm natychmiastowej utraty uprawnień i dochodów. W praktyce prowadzi to do wykluczenia zawodowego oraz negatywnych konsekwencji dla rodzin, pomimo możliwego późniejszego umorzenia lub uniewinnienia.

Mechanizm nie spełnia niejako „testu” proporcjonalności – istnieją łagodniejsze środki, które zabezpieczają interes publiczny (zawieszenie i kontrola ryzyka).

IX. Proponowane brzmienie przepisu (rdzeń rozwiązania)

1) Art. 29 ust. 6 pkt 1 – nadanie nowego brzmienia:

„1) wobec którego zostało wszczęte postępowanie karne o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego — może zostać zawieszony w uprawnieniach na czas trwania postępowania, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa publicznego lub istnieje wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego czynu, wykazane w uzasadnieniu decyzji.”

2) Dodanie ust. 6a–6e:

„6a. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, następuje w drodze decyzji, po uprzednim umożliwieniu stronie zajęcia stanowiska, z rygorem natychmiastowej wykonalności w uzasadnionych przypadkach. Organ dokonuje przeglądu zasadności zawieszenia co 3 miesiące.

6b. W razie umorzenia postępowania karnego z przyczyn innych niż warunkowe umorzenie, albo w razie uniewinnienia — organ niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od uprawomocnienia się orzeczenia, uchyla decyzję o zawieszeniu i przywraca wpis z mocą wsteczną.

6c. W razie prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo umyślne — organ skreśla z listy kwalifikowanych pracowników ochrony.

6d. Osobie, wobec której decyzja o zawieszeniu lub skreśleniu okazała się nieuzasadniona w świetle prawomocnego wyroku uniewinniającego albo umorzenia z powodu braku znamion czynu zabronionego, przysługuje roszczenie o naprawienie szkody i krzywdy wyrządzonej decyzją, na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym, przy czym Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność solidarną z organem, który wydał decyzję.

6e. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, standardy oceny ryzyka na potrzeby stosowania zawieszenia.”

X. Wzorce ustawowe – rozwiązania analogiczne

– Ustawa o izbach lekarskich (art. 77 ust. 1): tymczasowe zawieszenie prawa wykonywania zawodu, gdy istnieje duże prawdopodobieństwo ciężkiego przewinienia i zagrożenie dla pacjentów.

– Ustawa o Policji (art. 39 ust. 1–3): zawieszenie policjanta w czynnościach służbowych w razie wszczęcia postępowania o przestępstwo umyślne z oskarżenia publicznego, z określonym limitem czasu.

Te konstrukcje pokazują, że proporcjonalne, tymczasowe środki są standardem w zawodach o podwyższonym zaufaniu i ryzyku – bez potrzeby automatycznej utraty uprawnień na etapie podejrzenia. Podobne mechanizmy funkcjonują m.in. w Niemczech, Francji i Hiszpanii, gdzie zawieszenie uprawnień stosuje się zamiast ich obligatoryjnego cofania, zapewniając ochronę praw jednostki do czasu prawomocnego skazania.

XI. Ocena skutków regulacji (zwięźle)

Skutki prawne: wprowadzenie fakultatywnego zawieszenia (z oceną ryzyka) i związanie definitywnego skreślenia z wyrokiem skazującym.

Skutki społeczne: ochrona praw jednostki i zaufania do państwa; ograniczenie nieodwracalnych szkód (utrata pracy) przy np. pomówieniach. Fakt, że pracownik skreślony z listy kwalifikowanych pracowników ochrony może (w trakcie postępowania, przed wydaniem prawomocnego wyroku w sprawie) wykonywać pracę w branży nie wymagającą wpisu,

nie powinien być usprawiedliwieniem co do odmowy zmiany zapisów Ustawy. W branży ochrony wpis na listę pozwala – jak już wcześniej wspomniano – na stosowanie środków przymusu bezpośredniego, a także broni palnej (po uzyskaniu legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni), a także pełnienie funkcji dowódcy zmiany, szefa ochrony itp. co ma znaczący wpływ na wysokość wynagrodzenia.

Skutki finansowe: neutralne dla budżetu (postępowania i tak prowadzą Wydziały Postępowań Administracyjnych KWP); odszkodowania będą wyjątkiem i działaniem dyscyplinującym do stosowania zawiesznień tylko tam, gdzie to konieczne.

Wejście w życie: 30 dni od ogłoszenia; stosowanie do spraw w toku – przywrócenie wpisu ex lege po uniewinnieniu. Przepisy stosuje się również do spraw wszczętych i niezakończonych prawomocnie w dniu wejścia w życie ustawy.

XII. Wniosek i gotowość do współpracy

Proszę o skorzystanie przez Pana Prezydenta z inicjatywy ustawodawczej i skierowanie do Sejmu RP projektu nowelizacji, którego rdzeń przedstawiono powyżej. Deklaruję gotowość udziału w pracach koncepcyjnych i konsultacjach (z udziałem KPRP, MSWiA, Policji, RPO, Rady Legislacyjnej oraz przedstawicieli branży). Wierzę, że wprowadzenie proponowanych rozwiązań przywróci równowagę między bezpieczeństwem publicznym a konstytucyjną ochroną praw jednostki.

Z wyrazami głębokiego szacunku,

podpis wnioskodawcy

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- 1) Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia (oddzielny plik).
- 2) Nowara P., „Konstytucyjna zasada domniemania niewinności w odniesieniu do art. 29 ust. 6 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia”, w: Prawo polskie i międzynarodowe, Archegraph 2022 (link: <https://www.archaeograph.pl/lib/1231bv/Prawo-Polskie-i-miedzynarodowe-l8nkmjis.pdf>).
- 3) Opinia Rady Legislacyjnej z 13 marca 2020 r., RL-033-8/20 (dr hab. P. Szymaniec) – <https://www.gov.pl/web/radalegislacyjna/opinia-z-13-marca-2020-r-o-projekcie-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-ochronie-osob-i-mienia-oraz-niektorych-innych-ustaw>.
- 4) Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 17 grudnia 2003 r., sygn. SK 15/02 – ISAP: <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20032202191/T/D20032191TK.pdf>.
- 5) Wystąpienie RPO Adama Bodnara do MSWiA (WZF.7040.5.2016, 24 czerwca 2016 r.) – <https://www.rpo.gov.pl> (adres zasobu w archiwum RPO).
- 6) Interpelacja poselska i odpowiedź MSW z 2014 r. (dot. art. 29 ust. 6) – <https://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=6BF24333&view=2>.

PRZYPISY I BIBLIOGRAFIA

- [1] Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r., Dz.U. Nr 78, poz. 483,
- [2] Ustawa z 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, Dz.U. z 2023 r. poz. 2005, ze zm.,
- [3] Ustawa z 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów, Dz.U. 2013 poz. 829,
- [4] Wyrok TK z 17 grudnia 2003 r., SK 15/02, ISAP: D20032191TK,
- [5] RPO, Wystąpienie do MSWiA, WZF.7040.5.2016, 24.06.2016,
- [6] Rada Legislacyjna, opinia RL-033-8/20, 13.03.2020 (dr hab. P. Szymańca),
- [7] Nowara P., „Konstytucyjna zasada domniemania niewinności...”, Archegraph 2022,
- [8] Ustawa o izbach lekarskich, Dz.U. 2009 Nr 219, poz. 1708 – art. 77,
- [9] Ustawa o Policji, Dz.U. 1990 Nr 30, poz. 179 – art. 39,
- [10] Orzecznictwo WSA/NSA dot. art. 29 ust. 6 (m.in. VI SA/Wa 3271/15; VI SA/Wa 1389/17; VI SA/Wa 1376/20; II GSK 5434/16).

=====

ZAŁĄCZNIK: PROJEKT USTAWY

=====

Kancelaria Sejmu – data wpływu: _____

Nr druku: _____

Oznaczenie sprawy: _____

PROJEKT

USTAWA

z dnia 2025 r.

o zmianie ustawy o ochronie osób i mienia

Art. 1.

W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz.U. z 2025 r. poz. 532, ze zm.) w art. 29 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wobec którego zostało wszczęte postępowanie karne o popełnienie umyślnego przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego — może zostać zawieszony we wszystkich uprawnieniach wynikających z wpisu, w tym w zakresie dopuszczenia do posiadania broni na czas trwania postępowania, jeżeli przemawiają za tym względy bezpieczeństwa publicznego lub wysokie prawdopodobieństwo popełnienia zarzucanego czynu, rozumiane jako istotne i konkretne dowody potwierdzające podejrzenie, w szczególności postanowienie o przedstawieniu zarzutów poparte materiałem dowodowym,”;

2) po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) wobec którego zapadł prawomocny wyrok skazujący za przestępstwo umyślne — podlega skreśleniu z listy kwalifikowanych pracowników ochrony.”.

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

.....
Podpis przedstawiciela wnioskodawcy

.....

Data i podpis Marszałka Sejmu

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy:

Celem nowelizacji jest przywrócenie zgodności art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie osób i mienia z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP (zasada domniemania niewinności). Obecny mechanizm obligatoryjnego skreślenia z listy kwalifikowanych pracowników ochrony po wszczęciu postępowania karnego godzi w prawa jednostki.

Jak podkreślił Rzecznik Praw Obywatelskich Adam Bodnar, „praktyka ta prowadzi do sytuacji, w której osoby niewinne są faktycznie wykluczane z zawodu na wiele lat, bez realnej możliwości obrony”.

2. Rzeczywisty stan prawny i problem:

W artykule „Konstytucyjna zasada domniemania niewinności w odniesieniu do art. 29 ust. 6 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia” (w: *Studia nad prawem...*, Archegraph 2022) wskazano, że „ustalenie ziszczenia się którejs z przesłanek określonych w tym przepisie zawsze i bezwarunkowo obliguje komendanta wojewódzkiego policji do wydania decyzji administracyjnej o określonej treści”.

Opinia dr hab. Piotra Szymańca (Rada Legislacyjna, 13.03.2020 r.) potwierdza, że obecne brzmienie przepisu jest nieproporcjonalne i powinno zostać zmienione na mechanizm zawieszenia uprawnień do czasu prawomocnego skazania.

3. Przewidywane skutki prawne:

Zmiana pozwoli na zawieszanie uprawnień w uzasadnionych przypadkach, przy jednoczesnym zapewnieniu, że trwała utrata następuje tylko po prawomocnym skazaniu.

4. Skutki społeczne i gospodarcze:

Ochrona pracowników przed utratą źródła utrzymania w wyniku pomówień lub błędów w toku przebiegu śledztwa. Według danych KGP branża ochrony to blisko sto tysięcy osób, dla których obecny przepis jest realnym zagrożeniem bytu.

5. Zgodność z prawem UE:

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

6. Spis załączników:

- 1) Artykuł Piotra Nowara (Archegraph 2022)
- 2) Opinia dr hab. Piotra Szymańca (RL-033-8/20, 13.03.2020)
- 3) Wyrok TK z 17 grudnia 2013 r., sygn. SK 15/02
- 4) Wybrane interpelacje poselskie w sprawie art. 29 ust. 6 ustawy o ochronie osób i mienia.
- 5) Inne wyroki zwłaszcza WSA.